

P. M. Jasiel - mój
P. M. Lewakowski
P. J. Korciński
główny do wy. 11
Główny sekretarz
zainteresuje się
nowej
strony

Warszawa, dnia 18-10-2023 r.

**Ministerstwo
Klimatu i Środowiska
Sekretarz Stanu
Główny Konserwator Przyrody**

Małgorzata Golińska

DOP-WOŚ.055.120.2022.KW
2005464.7152842.8895469

NR: 2575
PODPIS
WPLYNEŁO

2023 10 30

Krajowa Rada Izb Rolniczych

**Pan
Wiktor Szmulewicz
Prezes Krajowej Rady
Izb Rolniczych**

Szanowny Panie Prezesie,

w odpowiedzi na pismo, znak: KRIR/MJ/291/22 z dnia 7 marca 2022 r., przy którym przekazano wniosek Śląskiej Izby Rolniczej, znak: L.dz. ŚIR/K/085/4/2022 z dnia 31 stycznia 2022 r. dotyczący znacznego wzrostu liczebności populacji wilka w Polsce, poniżej przedstawiam następujące informacje.

Wilk *Canis lupus* objęty jest ścisłą ochroną gatunkową na podstawie załącznika nr 1 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. poz. 2183). Ponadto, wilk jest gatunkiem chronionym w większości krajów europejskich na podstawie aktów prawnych Unii Europejskiej i umów międzynarodowych.

Należy przy tym wskazać, iż fakt objęcia wilka ochroną ścisłą nie oznacza braku możliwości podjęcia działań przeciwdziałających m.in. zagrożeniu powodowanemu przez te zwierzęta. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U z 2021 r. poz. 1098 z późn. zm.) możliwe jest uzyskanie zezwolenia na odstępstwo od zakazów wobec osobników tego gatunku, w celu wyeliminowania powodowanego zagrożenia – np. na umyślne płoszenie, umyślne przemieszczanie z miejsc regularnego przebywania w inne miejsce, czy zabijanie. Zezwolenia wydawane są przez właściwego miejscowo regionalnego dyrektora ochrony środowiska (w zakresie umyślnego płoszenia i przemieszczania), Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (w zakresie umyślnego zabijania) oraz Ministra Środowiska (w przypadku, gdy czynności mają być wykonane na terenie parku narodowego). Zezwolenia takie mogą być wydawane w przypadku braku rozwiązań alternatywnych, jeżeli wnioskowane działania nie są szkodliwe dla zachowania we właściwym stanie ochrony gatunków chronionych oraz przy spełnieniu jednej z przesłanek indywidualnych, jak na przykład interes zdrowia lub bezpieczeństwa powszechnego. W przypadku, gdy zagrożenie jest udokumentowane oraz gdy spełnione są wszystkie przesłanki niezbędne do wydania zezwolenia nie ma przeciwwskazań, aby zezwolenie takie uzyskać. Niemniej jednak należy zaznaczyć, że ewentualne zezwolenia wydawane są wyłącznie na wniosek podmiotu zainteresowanego uzyskaniem stosownego odstępstwa. Zasadnym jest również podkreślenie, że w przypadku, gdy wniosek obiektywnie nie może

być załatwiony w formie pisemnej, podmiot zainteresowany uzyskaniem zezwolenia może uzyskać decyzję ustną [art. 14 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735)], po rozpatrzeniu wniosku złożonego drogą telefoniczną. W tym celu należy skontaktować się telefonicznie z Generalną Dyrekcją Ochrony Środowiska pod numerem telefonu podanym na stronie internetowej urzędu.

Ponadto pragnę podkreślić, iż podstawową formą ochrony dobytku przed szkodami wyrządzanymi m.in. przez wilki, jest jego odpowiednie zabezpieczenie. Trybunał Konstytucyjny w orzeczeniu z 28 września 2015 r. sygn. akt K 20/14, opowiedział się przeciwko całkowitej automatyzacji refundacji szkód, zwracając uwagę, że działania odszkodowawcze Skarbu Państwa winny być powiązane z oceną działań prewencyjnych podejmowanych przez właścicieli i posiadaczy mienia, w którym zaistniała szkoda, gdyż każdy z właścicieli jest odpowiedzialny za dobro własnego mienia. Właściciel lub użytkownik mienia, przewidując możliwość wyrządzenia szkody przez zwierzęta objęte ochroną gatunkową, w pierwszej kolejności sam powinien podjąć stosowne czynności, zmierzające do uniknięcia szkody lub zminimalizowania jej rozmiarów.

Warto przy tym zaznaczyć, że polski system prawny przewiduje również współdziałanie właścicieli i użytkowników gospodarstw rolnych i leśnych z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska, a na obszarze parku narodowego - z dyrektorem tego parku, w zakresie sposobów zabezpieczania mienia przed szkodami powodowanymi przez wilki, niedźwiedzie, rysie, żubry i bobry (art. 126 ust. 4 i 5 ustawy o ochronie przyrody). Współdziałanie takie może obejmować budowę urządzeń lub wykonanie zabiegów zapobiegających szkodom, finansowane z budżetu właściwego miejscowo dyrektora parku narodowego lub regionalnego dyrektora ochrony środowiska, w ramach zawartych umów cywilnoprawnych.

Jednocześnie informuję, że aktualnie trwają działania związane z inwentaryzacją populacji wilka w Polsce polecone Państwowemu Gospodarstwu Leśnemu Lasy Państwowe oraz Polskiemu Związkowi Łowieckiemu, z udziałem Instytutu Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk w Krakowie przy współpracy z Muzeum Instytutem Zoologii Polskiej Akademii Nauk w Warszawie.

Równocześnie podkreślam, iż sprawy dotyczące sytuacji konfliktowych z udziałem wilków traktowane są priorytetowo przez resort środowiska, w tym Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska – organ właściwy do wydania zezwoleń na ewentualną eliminację poszczególnych osobników.

Z poważaniem,

Małgorzata Golińska
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

Pan Roman Włodarz, Prezes Zarządu Śląskiej Izby Rolniczej, ul. Parkowa 20, 42-622 Świerklaniec